

https://lb.ua/blog/andrii_gaichenko/522944_styagnuti_borg_pid_chas_viyni_mozhlivo.html.

4. Порядок та організація примусового виконання рішень судів та інших органів у період воєнного стану.

5. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12 травня 2015 року № 389-VIII. *Відомості Верховної Ради*. 2015. № 28. Ст. 250

Петренко Наталія Дмитрівна

аспірантка кафедри цивільного процесу

Національного університету «Одеська юридична академія»,

суддя Господарського суду Одеської області

Науковий керівник:

Голубєва Неллі Юріївна

доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри цивільного процесу

Національного університету «Одеська юридична академія»

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ ШТРАФУ У ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ США

Федеральне процесуальне законодавство США передбачає регламентацію процесу доказування, відповідно до якого кожен учасник (адвокат або сторона, яку не представляють) подаючи будь-яке клопотання чи інший документ, засвідчує, що, наведена інформація є обґрунтованою за таких обставин: 1) вони не подані з будь-якою неналежною метою, наприклад для судового переслідування, спричинення непотрібного затягуванні судового розгляду або безпідставного збільшення витрат на судовий розгляд; 2) претензії, заперечення та інші правові суперечки виправдані чинним законодавством або необґрунтованим аргументом щодо розширення, зміни чи скасування чинного законодавства чи встановлення нового законодавства; 3) фактичні твердження мають доказову підтримку або, якщо це спеціально визначено, або ймовірно в подальшому матимуть доказову

підтримку; 4) заперечення фактичних тверджень виправдані доказами або, якщо це конкретно зазначено, обґрунтовано ґрунтуються на переконаннях або відсутності інформації [1].

Якщо визначені правила були порушені, до порушника можуть бути застосовані санкції: клопотання про застосування санкцій має подаватися окремо від будь-якого іншого клопотання та містити опис конкретної поведінки, яка ймовірно порушує вищезазначені вимоги, однак клопотання не можна подати, якщо оскаржуваний документ, претензію відкликано або належним чином виправлено протягом 21 дня після вручення або протягом іншого часу, встановленого судом. Також і суд за власної ініціативи може зобов'язати адвоката, юридичну фірму або сторону довести причину, чому невідповідна поведінка не порушує процесуальні правила.

Відповідно до Федеральних правил цивільного судочинства США, якщо суд вирішує, що правила були порушені, суд може накласти відповідні санкції на будь-якого адвоката, юридичну фірму чи сторону, яка порушила правило або несе відповідальність за порушення. За відсутності виняткових обставин юридична фірма повинна нести спільну відповідальність за порушення, скоєне її партнером або співробітником. Таке положення стимулює адвоката не просто формально надавати допомогу із юридичного представництва, а перевіряти фактичні відомості, надані клієнтом і його виклад фактичних обставин [2, с. 47], щоб справа не була порушена з неналежною метою та мала правдоподібні правові та фактичні підстави [3, с. 55].

Санкція, застосована згідно з цією нормою, повинна бути обмежена тим, що є достатнім для запобігання повторенню протиправної поведінки або подібної поведінки іншими особами, які перебувають у подібному становищі. Санкція може включати негрошові вказівки; наказ про сплату штрафу до суду; або зобов'язати сплатити заявнику частково або повністю гонорари адвокатів та інші витрати, що безпосередньо спричинені порушенням.

Українське цивільне процесуальне законодавство також містить положення щодо відповідальності іншого суб'єкта, ніж той, що допустив певне порушення: у

випадку невиконання процесуальних обов'язків, зловживання процесуальними правами представником учасника справи суд з урахуванням конкретних обставин справи може стягнути штраф як з учасника справи, так і з його представника. Однак мета національної норми інша – відповідна норма з одного боку підкреслює залежність дій представника від вказівки або мовчазної згоди учасника справи і стимулює останнього сприяти у припиненні зловживань своїм представником [4, с. 306].

Від накладення грошових санкцій судом звільняються сторони: 1) яку представляють, за претензії, заперечення, що ґрунтуються на чинному законодавстві або спрямовані на розширення, зміну чи скасування чинного законодавства чи встановлення нового права; 2) у разі добровільного відкликання скарги чи врегулювання позовів, висунутих стороною або проти неї, яка, чи чий адвокати, підлягають санкціям.

Наказ про накладення санкцій повинен описувати санкціоновану поведінку та пояснювати підстави для санкцій. Також за клопотанням сторони, якщо інша сторона або її адвокат: з'явилися судові засідання чи іншу досудову нараду; фактично не готові до участі або недобросовісно беруть участь; не дотримується розкладу чи іншого досудового розпорядження. Суд може накласти відповідні санкції, включаючи розумні витрати та гонорар адвоката, понесені будь-якою стороною, на особу, яка перешкоджає, затримує або зриває допит свідка.

Список використаних джерел:

1. Federal Rules of Civil Procedure; 2022 Edition : With Statutory Supplement. Michigan Legal Publishing Ltd.; 2022nd ed. edition (November 1, 2021). 180 p.
2. Stephen C. Yeazell, Joanna C. Schwartz, Maureen Carroll. Civil Procedure. Aspen Publishing, 2022. 1312 p.
3. Thomas A. Mauet, David Marcus. Pretrial. AspenPublishing, 2022. 528 p.
4. Науково-практичний коментар. Цивільний процесуальний кодекс України / за заг. ред. Н.Ю. Голубевої. Київ: Юрінком Інтер, 2021. – 840.